

LLIBRET D'INSTRUCCIONS

Un relat de: [Ocellet de la cueta verda](#)

LLIBRET D'INSTRUCCIONS

Serà una nit xafogosa d'un estiu anormalment poc calorós. Prendrem unes copes en algun racó apartat de qualsevol local, lluny de la bullícia, on es pugui escoltar el mar...

M'agradarà caminar per carrers solitaris i foscos al teu costat i deixar-me embriagar per l'aroma que, de ben segur, despendran alguns jardins al nostre pas...

Em duràs a casa teva i allà, lluny de mirades alienes, et plantaràs al meu davant i et miraré als ulls espurnats de reflexos d'espelmes i el desig en la teva mirada serà la meva perdició.

Amb la punta dels dits, lentament, sense gairebé ni tocar-me aniràs resseguint cada corba del meu cos. Amunt i avall recorreran l'esquena... el braços... les espatlles i els llavis amb perversa lentitud. Em perdré en la humida escalfor dels teus llavis seguint el rastre del meu perfum i en els acords llunyans d'una cançó de la Bethânia que saps que em fascina i hauràs preparat...

De mica en mica aniré caient en l'abisme de les teves carícies sense ser conscient de res més que de les mans que sense treva aniran acaronent el meu cos i de les paraules xiuxiuejades a cau d'orella en aquella parla que tu ja saps... I no serà fins que comenci a panteixar que et permetré que les mans em cobreixin els pits, que un a un em descordis els botons de la brusa, que els teus llavis succionin, delerosos, les puntes brunes dels meus mugrons. M'embogirà sentir com el foc de mil espelmes cremaran en el meu interior i milions d'espurnes recorreran el meu sexe en un esclat infinit d'emocions...

Aleshores em mostraré a tu lasciva i voluptuosa i anhelaré sentir-te dintre, profundament. Esperaré delerosa els embats del teu sexe i dansaré al compàs del teu cos... i et clavaré les ungles a l'esquena i tu et buidaràs al meu interior...

Ja avançada la nit i amb les primeres clarors de l'albada els teus petons farcits de tendresa em despertaran i plegats anirem a la platja, a trenc d'alba, i veurem sortir el sol arran de mar i jo, que soc una fava, probablement em deixaré endur pel moment, per la bellesa del paisatge i per la nit de passió i no podré ni voldré contenir una llàgrima que no pateixis no serà si no fruit de l'emoció...

I tornarem al llit i ja sense la frisança del primer cop ens estimarem sense estimar-nos fins a l'extenuació

D'això, probablement tu en diràs practicar sexe, jo en dic fer l'amor

L'ocellet de la cueta verda